

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Tredie Brev til en højvelbaaren Herre. 1743

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 196. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801344320/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET TREDIE BREV

hvad der falder én ind, og hvor éns Aand ikke lægges i Lænker, dér er det nemmere at vise sin Dømmekraft og sine Evner end her i Norden, hvor vi plages med den strengeste Censur, som gør at Forfatterens Begejstring sløves og deres Fremdrift slappes. Saa selv om der i vore Lande skulde fremstaa Digtere og Filosofer som kunde maale sig med de engelske, vilde de dog nok ikke naa til Modenhed. En Løber der bevæger sig mod sit Maal gennem Tornebuske og ad ufremkommelige Omveje naar senere frem end den der hurtigt løber ad jævne og lige Veje; men det er ikke Føddernes men Vejenes Skyld. Der er ingen der synger godt med Lærerens Spanskrør over Hovedet, éns Sind skal være frit for Frygt, Bekymring og Uro hvis man skal udfolde sig.

Fattigdom kommer en Digter paa tværs:
Mæt var Horats, naar han jubled paa Vers.

Herhjemme har Digterne det største Besvær med at holde Styr paa deres Begejstring for at ikke mistænksomme og strenge Censorer skal bringe dem i Fedtefadet. Jeg erklærer højtideligt at jeg under Udarbejdelsen af Niels Klim har overstreget utallige vittige Indfald og velturnerede Vendinger for ikke at fornærme nogen og for at man ikke skulde tro at jeg sigtede paa nogen bestemt. Men trods denne Forsigtighed undgik jeg ikke uretfærdig Kritik. Erfaringen fra mine tidligere Vittighedsværker havde vist mig hvordan visse af mine Landsmænd var indstillet, saa jeg besluttede at overlade mit Aandsprodukt til Møl og Orme. Og nu er det helt bestemt at ingen Ros og ingen Opfordringer skal faa mig til at vove mig ud paa den Bane igen eller paany at besejle de Farvande. Den Sport vil jeg overlade andre som har stærkere Skuldre end jeg; og den Plet min fordums Flid har sat paa mig vil jeg hellere afvaske ved at hengive mig til en respektabel Driver-tilværelse. Jeg har først og fremmest passet omhyggeligt paa ikke at give Præsterne den mindste Grund til at